

Psalm 91 (90) /wg BT wyd. 4/

¹ Kto przebywa w pieczy Najwyższego
i w cieniu Wszechmocnego mieszka,
² mówi do Pana: «Ucieczko moja i Twierdzo,
mój Boże, któremu ufam».

³ Bo On sam cię wyzwoli
z sidła myśliwego
i od zgubnego słowa.

⁴ Okryje cię swymi piórami
i schronisz się pod Jego skrzydła:
Jego wierność to puklerz i tarcza.

⁵ W nocy nie ulęknieś się strachu
ani za dnia - lecącej strzały,
⁶ ani zarazy, co idzie w mroku,
ni moru, co niszczy w południe.

⁷ Choć tysiąc padnie u twego boku,
a dziesięć tysięcy po twojej prawicy:
ciebie to nie spotka.

⁸ Ty ujrzysz na własne oczy:
będziesz widział odpłatę daną grzesznikom.

⁹ Albowiem Pan jest twoją ucieczką,
jako obrońcę wzięłeś sobie Najwyższego.

¹⁰ Niedola nie przystąpi do ciebie,
a cios nie spotka twojego namiotu,
¹¹ bo swoim aniołom dał rozkaz o tobie,
aby cię strzegli na wszystkich twych drogach.

¹² Na rękach będą cię nosili,
abyś nie uraził swej stopy o kamień.

¹³ Będziesz stąpał po węzłach i zmijach,
a lwa i smoka będziesz mógł podeptać.

¹⁴ Ja go wybawię, bo przylgnął do Mnie;
osłonię go, bo uznał moje imię.

¹⁵ Będzie Mnie wzywał, a Ja go wystucham
i będę z nim w utrapieniu,

wyzwolę go i sławą obdarzę.

¹⁶ Nasycę go długim życiem

i ukazać mu moje zbawienie.

Kto przebywa w pieczy Najwyższego. Psalm 91 dzięki przekładowi Jana Kochanowskiego, jako pieśń religijna, przez kilka już wieków służy polskim wiernym i pomaga wyrazić nasze wspólnotowe i indywidualne zaufanie Bożej Opatrzności. Zaraz na początku znajdujemy kilka znamienych określeń Boga: „Najwyższy” (hebr. *’eljon*), „Wszemocy” (hebr. *šaddaj*), „Pan” (zastępujące imię Boże Jahwe) i „mój Bóg”, oraz „Ucieczka” i „Twierdza” (metafory Bożej opieki i schronienia).

Bo On sam cię wyzwoli. Oprócz „twierdzy”, dającej bezpieczne schronienie, psalmista ukazuje Boże wybawienie używając militarne obrazu „puklerza” i „tarczy”. Jak również porównuje Bożą opiekę do schronienia, jakie ptak daje swym młodym pod swymi piórami (por. Mt 23,37). A w końcu poprzez wspomnienie aniołów, posłanych, aby strzegli Jego wiernych na niebezpiecznych ścieżkach ludzkiego życia. Swoim wiernym Bóg obiecuje długie życie w obfitości.

Z sideł myśliwego. Psalmista wymienia kilka typowych sytuacji zagrożenia życia. Sideł myśliwego zestawia z pułapką zastawioną przez „zgubne słowa”, na przykład mogą to być fałszywe oskarżenia. Noc jest typową porą doby, w której pojawia się zagrożenie, a zatem noc budzi lęk. Za dnia to może być atak nieprzyjaciół. Zaraza atakuje i dniem, i nocą. Podczas wędrówki wyboista, pustynna droga grozi nie tylko skaleczeniem stopy, ale także atakiem żmii ukrytej wśród kamieni, albo lwa czającego się na swe ofiary. Modląc się tym psalmem każdy może wpisać w te słowa swoje własne miejsca i sytuacje.

Panie Boże, w zagrożeniu życia wołamy do Ciebie o pomoc, bo Ty obiecałeś wybawienie ufającym Tobie. Przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

o. Michał Baranowski OFMConv